

KADIN VE AİLE SERİSİ

DR. İYAD KUNAYBI

Bu videolar, içinde Kulliyetu Neva grubunun da olduğu Türk-Arap bir proje ekibi tarafından çevrilmektedir.

"Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiç bir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz."

Dr.İyad Kunaybi Çeviri Projesi Türk Ekibiyle İletişim İçin: kulliyetuneva@gmail.com

3. BÖLÜM: NIDA, HZ. AİŞE'YE DERDİNİ ANLATIYOR

(24 Aralık 2020)

- ❖ Videoyu Farklı Dil Seçenekleri ile İzlemek İçin İyad Kunaybi Youtube Kanalı Linki:
<https://www.youtube.com/watch?v=bL3fefX0pUw>
- ❖ Videoyu Sadece Türkçe Alt Yazı ile İzlemek ve İndirmek İçin:
<https://youtu.be/kK137qfzesM>

Videoları metne aktaran: Özlem DURAK – 9 Nisan 2020

Allah'ın selamı üzerinize olsun.

Nida, Amerikan Lisesi'nde eğitimini tamamladı, sonra yerel bir üniversitenin tıp fakültesinden mezun oldu ve psikiyatride uzmanlaştı. Kendisinden 2 yaş büyük olan Şadi ona evlenme teklifinde bulundu. Avustralya'da bir hastane'de psikiyatri uzmanlığını tamamladıktan sonra 26 yaşında olan Nida teklifi kabul etti, evlendiler. Oldukça mutlu birkaç ay geçirdiler. Sonra sorunlar başladı ve gitgide derinleşti. Evliliklerinin baharı çok sürmedi ve hayatları uzun bir sonbahara girdi. Günün birinde Nida işinden erken geldi. Şadi henüz dönmemişti. Çalışma odasına girdi, kâğıt, kalem çıkardı ve yazmaya başladı:

"Şadi ile sorunlarım neler? Şadi soğuk, bana karşı artık sevgisini dile getirmiyor, hatta bana olan sevgisinden şüphe etmeye başladım. Bir keresinde hastalandım, ama bana ne kibar davrandı ne de özel bir ilgi gösterdi. Bir kadın olarak özel günlerimde

biraz gergin oluyorum, yine de benimle ilgilenmiyor. Her ne kadar kendisi psikiyatrist olarak, geçirdiğim dönemi anlasa da, kadınsı ilgilerimi küçümsüyor ve bana saygı duymadığını hissettiriyor. Eşyalarımı önemsemiyor. Annemin hediye ettiği 2 bin dolarlık bileziğim kırıldı, ondan yaptırmasını istedim. Hâlâ aylardır masanın üstünde, önünde duruyor. Her hatırladığımda da “bugün yarın” diyor. Bencil... kendini bana tercih ediyor. Bazen her ikimizi de işimizden geç dönüyoruz, evde yemek olmuyor. Arkadaşlarından biri çağırıyor ve bana sormadan çıkıp gidiyor. Şadi benimle kaliteli vakit geçirmiyor. Aksine dalgın oluyor, fiziksel olarak yakın, ruhsal olarak uzağız. İşteki problemlerini eve taşıyor. Onunla birlikteyken kendimi güven içinde hissetmiyorum. Sorunları eve taşımaya karşılık, sevinçlerini benimle paylaşmıyor! Onunla bir konuda uzunca konuşacak olsam sözümü bölüyor ve benden kısas kesmemi istiyor. Çok soru sormamdan hoşlanmıyor. Benden sıkılmaya başladı. Daha acı olanı, bana karşı böyleyken iş yerindeki kadın meslektaşlarına karşı ilgi ve neşeli olması. Mesela beni arabada beklerken, iki dakika geciksem hemen bana patlıyor! Ama bir keresinde ikimiz beraber iken kadın meslektaşı 15 dakika gecikmiş, bundan ötürü özür dilediğinde ona “Hiç sorun değil!” diye cevap vermişti. Bir defasında da onu kıskandığım için telefonunu alarak, sekreterine “Günaydın”, “İyi akşamlar” vb. mesajlar yollamaması için bir mesaj gönderdim. Bunu öğrendiğinde bana kızdı ve günlerce konuşmadı. Ben açamayayım diye telefonuna şifre koydu. Onunla kişiliğimin zedelendiğini ve silikleştiğini hissediyorum. Başkalarının yanında Şadi’yle beraberken kendimi güçsüz ve özgüvensiz hissediyorum. Kıskançlığımdan ötürü bana suizan besliyor. Erkek meslektaşlarımla kasten konuşup, onlardan birine duygusal meylettiğimi düşünüyor. Her ne kadar kadın hakları ve kadının “mağduriyeti” hakkında paylaşımlarda bulunsa da hizmetçi izne çıktığında, evde bana yardım etmiyor. Banyoya girip duş alıyor ama arkasını temizleyip toplamıyor, eşyalarını bırakıyor ve tüm bunları benim yapmamı bekliyor. Neden?! Mademki kadın erkek eşitliğine inanıyor! Neden?! Son zamanlarda sigara içmeye de başladı ve sigarasının kokusundan rahatsız oluyorum. Basit şeyler beni tahrik etmeye başladı. Neden insanlara karşı şık ve bakımlı olduğu gibi bana da olmuyor?! Yokluğunu arar oldum! Şadi’nin en kötü özelliklerinden biri de insanların önünde iyiliksever ve sevecen biriymiş gibi görünmesi. Ancak bu iyilikseverlik benimleyken kayboluyor. Bunu da yoğun olması hayatta pek çok sorun olduğu ayrıca psikiyatrist olarak işi gereği insanlara nazik davranması gerektiği ile açıklıyor. Özel hayatında bazı şeyler var ki onlar hakkında konuşmaya utanıyorum, çünkü bu ona zarar verir! Şadi’nin nazarımdaki ko-

numu sarsıldığı için karı koca ilişkimizden de tiksindir oldum, sanki ayıp bir şey yaptığımı hissediyorum! Zaaflarını bana göstermekten çekiniyor hatta zayıf yönlerini ortaya çıkaran bir şeyle yüz yüze gelse huncunu benden çıkarıyor. Artık onun ilgilendiği şeyleri umursamıyorum. Kasıtlı olarak her şeye muhalefet eder oldum, hiçbir şeyde ona benzemek istemiyorum! Psikiyatrist olmama rağmen ruhum onunla olmaktan yorgun! Ondan ayrılmak istedim. Ama bana, benim için alınan fakat üzerime geçirilmeyen hiçbir şeyi vermeyeceğini ima etti. Belki bir çözüm bulurum diye durumu bazı kız arkadaşlarıma açtım. Ancak gördüm ki -ayrıntılar farklı da olsa- durumlarımız gerginliğin boyutuna göre değişse de, hepsi aynı sıkıntıları yaşıyor. Ancak ben eskiden Âişe adında bir kız duymuştum. Onun Rasulullah (SAV) ile evliliğine dair bir kıssa dinlemiştim. Çevremde gördüklerimden oldukça farklı bir kıssa! Şimdi Âişe'yi hatırladım, siyer sayfaları arasında gezindim ve onunla istişare etmeye geldim. Fakat onun ve eşinin sahip olduğu ahlâkî seviyeyi duymuştum. Dolayısıyla ona sözünü etmekten imtina ettiğim bazı ayrıntıları anlatmadım. Karşılaştırma yapabileyim diye ona, Şadi'yle olan 23 problemime karşılık 23 soru sordum.”

Kardeşlerim, şimdi burada, Nida ile Aişe arasında hayali konuşma başlıyor. Aişe annemizin hadislerde zikrettiği bazı hususları bu diyaloga yerleştirdik ve durumu karakterize etmeye yardımcı olacak eklemeler yaptık. Peygamberimizin (SAV) söz ve fiillerinin herhangi bir değişiklik olmadan harfiyen aktarılmasına özen gösterdik. Zikrettiğimiz sahih hadislerin kaynaklarını da yorumlarda size bildireceğiz. Konuşmada herhangi bir zayıf hadise de başvurmadık. Dolayısıyla sonrasında, bizim siyerde olmayan bir şeyi peygambere dayandırdığımızı dair itirazlara mahal yoktur!

Peki, diyalog başlasın.

Nida, Âişe'ye şu soruyu sorarak başladı:

- Zatiâliniz, Muhammed'in (SAV) eşi oluyor değil mi?

- Evet.

- Bazı sorular sormama izin verirmisiniz?

- Tabi.

Nida kendi kendine: “Şadi soğuk, artık bana olan sevgisini ifade etmiyor, hatta sevgisinden şüphe etmeye başladım.” dedi. Ve sordu:

- Rasulullah, (SAV) size olan sevgisini ifade eder miydi?

Âişe gülümsedi ve özlemle iç çekti:

- Oruçlu iken beni öperdi. O'na, "İnsanlar arasında sana en sevgili kimdir? diye sorulduğunda, hanımına sevgisini açıkça ifade etmeye alışmamış bir toplumda, "Âişe" diye cevap verirdi.

Nida içinden, "Bir keresinde hastalandım ve Şadi bana şefkat veya özel bir ilgi göstermedi" diye düşünerek şunu sordu:

- Hastalandığınız da, Peygamberimiz sizinle ilgilendiğini hissettirir miydi ?

- Bana özel bir ilgi alaka gösterir, elini ağrıyan yerime koyar ve bana dua ederdi.

Nida, "Bir kadın olarak özel günlerimde biraz gergin oluyorum, Ancak buna rağmen Şadi benimle ilgilenmiyor, hâlbuki kendisi bir psikiyatrist olarak nasıl bir dönem geçirdiğimi de anlıyor" diyerek şöyle sordu:

- Özel günlerinizde Rasulullah sizinle ilgilenir miydi?

- Bu dönemlerde bana karşı normalde olduğundan daha anlayışlı ve hassastı. Adetliyken su içer daha sonra kabı Peygamberimize uzatırdım, kasıtlı olarak içtiğim yere ağzını götürür oradan içerdi. Et yerdim sonra Peygamberimize uzatırdım, gönlümü hoş etmek, üzüntümü gidermek için bilerek yediğim noktaya ağzını götürürdü(oradan yerdi). Haccederken adet oldum ve haccım boşa gidecek korkusuyla ağladım. Peygamberimiz bana "Bu Allah'ın, (CC) Âdem'in kızlarına takdir buyurduğu bir iştir" dedi. Sonra bana ne yapmam gerektiğini söyledi.

Nida kendi kendine, "Şadi kadınsı ilgilerimi küçümsüyor, bana saygı duymadığını hissettiriyor" diye düşünerek şunu sordu:

- Peki, Rasulullah sizin duygusal ihtiyaçlarınıza önem verir miydi?

- Âişe gülümsedi ve şöyle dedi: Bir keresinde Habeşliler mescidde mızrakla oynuyorlardı ve Rasulullah bana: "Onlara bakmak ister misin?" diye sordu. "Evet" dedim. Kapıya doğru durdu, ben de arkasında durdum ve çenemi omzuna koydum. Yanağımı da yanağına değdirdim ve cübbesiyle beni örttü. Bir süre sonra bana: "Yeter mi?" diye sordu. "Ey Allah'ın Rasulü, acele etme" dedim. Benim için ayakta kaldı ve bir süre sonra "Yeter mi?" dedi. Bende "Acele etme Ey Allah'ın Rasulü" dedim. Ben ayrılincaya kadar öylece ayakta kaldı." İşte bu yüzden tüm insanlara, küçük kızların ihtiyaçlarını gözetmelerini öğütüyorum. Oyun oynamak isteyen küçük yaştaki kız çocukların oyun süresine anlayış gösterin. Herkes bu yüce ahlâktan örnek alsın. "Rasulullah benimle evlendiğinde küçüktüm. Evinde oyuncak bebeklerle oynuyordum ve benim yaşlarımda bazı kızlar da benimle oynuyordu. Peygamberi görünce

utanır ve saklanırlardı. Ancak Rasulullah rahat etmelerini sağlayarak onları yanıma gönderirdi. Bir keresinde oyuncağımı gördü ve şöyle dedi: “Âişe bu nedir?” Bende “Kızlarım” dedim. Aralarında iki kanatlı bir at gördü ve şöyle dedi: “Aralarında gördüğüm bu (şey) nedir?” “At” dedim. “Onun üzerindeki nedir?” dedi. “İki kanat” dedim. “İki kanatlı at öyle mi?” dedi. “Süleyman Peygamberin kanatlı atının olduğunu işitmedin mi?” diye cevap verdiğimde, Rasulullah öyle güldü ki, azı dişlerini bile gördüm.

- Yani çocukluk günlerini onunla yaşadın, öyle mi?

- Aynen öyle! Bu sürede yaptığı her işte ondan bir şey öğreniyordum; huzurlu, dengeli ve sağlıklı bir kalple oynuyor, eğleniyor, öğreniyor ve ibadet ediyordum... Bana olan ilgisi, ihtiyaçlarımı gözetmesi ben genç kızken de devam etti.

Nida kendi kendine: “Şadi eşyalarım değer vermiyor. Annemin bana hediye ettiği 2 bin dinarlık bileziğim kırıldı, Tamir ettirmesini istedim, hâlâ aylardır masanın üstünde duruyor. Ne zaman hatırlatsam, ' Bugün, yarın' ... diyor. 'Bugün, yarın' ...” dedi ve şöyle sordu:

- Peygamberimiz senin eşyalarını önemser miydi?

- Âişe gülümsedi ve şöyle dedi: Onunla bir kez sefere çıkmıştım ve kolyem düşmüştü. Peygamberimiz de, arkadaşları da onu bulana kadar orada kaldı. Arkadaşları da onunla kaldı ve suları yoktu. Abdest almak için bile yoktu! Üstelik suları da yoktu. Abdest almak için bile! Herkesin gecikmesine neden olduğum için babam Ebu Bekir kızgın bir şekilde geldi. Allah'ın Rasulü dizlerimde uyuyorken belime acı bir şekilde bastırdı. Peygamberimiz uyanır endişesiyle hareket edemiyordum. Yeri gelmişken, bir kez daha kolyem düşmüştü. Onu aramam ve orduya gecikmem **İfk hadisesine** ve münafıkların bana iftira atmasına sebep oldu. Buna rağmen Rasulullah kolyemin düşmesi hadisesinin tekrarlanmasından ötürü beni suçlamadı.

Nida kendi kendine: “Şadi bencil, kendini bana tercih ediyor. Bazen her ikimiz de işimizden geç dönüyoruz, evde yemek olmuyor. Arkadaşlarından biri çağırıyor ve bana sormadan çıkıp gidiyor” diye içerlendi ve sormaya devam etti:

- Rasulullah, yeme içmede bazen kendisini sana tercih eder miydi?

Âişe'nin yüzünde şaşkın ve kınayıcı bir ifade belirdi.

- Asla! Güzel yemek yapan Farisi bir komşumuz vardı. Rasulullah (AS) için yemek hazırlamıştı. Sonra onu çağırarak için geldi, Rasulullah (beni işaret ederek) “O da benimle mi?” dedi. (Yani benimle davetli mi?) Adam “Hayır” dedi. Bunun üzerine Rasulullah da “Hayır” dedi. (yani Âişe benimle davetli olmadıkça davetine icabet edemem, buyurdu) Komşusu davet

için tekrar geldiğinde Rasulullah yine Âişe'yi işaret etti. Adam "Hayır" dedi. Bunun üzerine Rasulullah da "Hayır" dedi. Daha sonra tekrar davet için geldiğinde Rasulullah Âişe'yi işaret etti. Adam "Evet" dedi, ben de Rasulullahla birlikte kalktım ve bu komşumuzun evine gittim.

- Peki, neden yalnız gitmeyi reddetti?

- Bu yemeği sevdiğimi biliyordu evde de çok az yiyeceğimiz vardı, durumuma ortak olmak isteyerek, "ya beraber yeriz, ya da birlikte aç kalırız" dedi.

Bu durum Nida'yı sarstı. Onun için çok şey ifade ediyordu.

- Peki, yemeğiniz neden bu kadar azdı?

- Peygamberimize (SAV) para, hediye ve yemek gelirdi. Fakirlere ve Suffa ehline verirdi. Sabrederdi, ben de onunla sabrederdim. Bensiz yemeği kabul etmediğini görünce nasıl sabretmem?

- Nida: "Affedersiniz, sizin gibi zeki, güzel ve genç bir bayana, Rasulullah'tan uzakta olsanız bile daha rahat yaşayacağınız bir hayat fırsatı hiç sunuldu mu? Yani, ayrılmayı düşündünüz mü?" diye sordu.

- Ayrılmayı mı? Âişe güldü ve sonra dedi ki: Sana bir şey söyleyeceğim... Ben ve Peygamberimizin hanımları O'ndan dünyalık meta ve bu talebimizde çok ısrarcı olduk. O'nu kıskanır ve her birimiz gücü yettiğinde kendine çekmeye çalışırdı. Bu yüzden birbirimize karşı hile yaptığımız olurdu. Bunun üzerine Peygamberimiz kızdı ve bizimle bir ay boyunca konuşmadı. Sonra Allah-u Teâlâ bize, zor bir yaşama rağmen Peygamberle kalmak ile bir miktar dünya malı karşılığında iyilikle boşanma arasında seçim yapmamızı içeren bir ayet indirdi. Bunun üzerine Peygamber bana hitaben söze başladı ve şöyle dedi: "Ey Âişe, ben sana bir teklif sunuyorum, karar vermede acele etme! Anne-babanla da istişare et" "Teklif nedir ya Rasulullah?" deyince, bana şu ayeti kerimeyi okudu: "Ey Peygamber! Eşlerine şöyle de: Dünya hayatını ve güzelliklerini istiyorsanız gelin size bir şeyler vereyim, sonra da güzellikle sizi serbest bırakayım. Yok, eğer Allah'ı, Rasulünü ve âhiret yurdunu istiyorsanız şunu bilin ki Allah, içinizden iyiliği seçenlere büyük bir ödül hazırlamıştır." [Ahzap 28- 29] Peygamberimiz, cevabımı ailemle istişare ettikten sonra vermemi isteyerek sözlerini tamamladı. O'na şöyle dedim: "Seninle ayrılmak hususunda ailemle istişare mi edeceğim Ya Rasulullah? Hayır, aksine ben Allah'ı, Rasulünü ve ahiret yurdunu tercih ediyorum." Rasulullah bunun üzerine sevindi.

"Seninle ayrılmak hususunda ailemle istişare mi edeceğim Ya Rasulullah!"

Kendisini eşiyle iki bedende, ayrılması mümkün olmayan bir ruh olarak hisseden bir hanımdan, dönüşü olmayan bu aşkı gören Nida'nın iç dünyasında yankılanan ne güzel sözlerdi bunlar...

Nida, Şadi'den nasıl ayrılmak istediğini hatırladı. Şadi, onun için alınmış ancak üzerine geçirilmemiş hiçbir şeyi kendisine vermeyeceğini ima etti. Nida ise eşini sevdiğinden değil de bu eşyalara olan bağlılığından onunla kalıyordu. Öte yanda Âişe'ye Peygamberden ayrılma ve dünya malından faydalanma fırsatı verilmiş o ise hiç tereddüt etmeden eşini seçmişti.

Nida kendi kendine, Şadi'yle geçirdiği vaktin "Kaliteli vakit" olmadığını söyledi. Kaliteli bir vakit geçirmediikleri gibi, Şadi'nin kafası başka yerlerde oluyordu. Sormaya devam etti:

- Rasulullah'ın davası yüce, meşguliyetleri çoktu. Buna rağmen sizin yanınızdayken, duygusal olarak da sizinle olduğunu hissediyor muydunuz?

- Benim hakkımı tamamıyla verirdi ve beden ve zihnen benimle olurdu. Benimle etkileşim kurmak ve yakınlaşmak için her imkânı değerlendirir ve benim için çok şey ifade eden nazik tutumlarda bulunurdu. Bu yüzden O'nun hakkında rivayet ettiğim birçok hadis görüyorsunuz. Çünkü ben hayatının kenarında değil tam ortasındaydım. Peygamber, ben adetliyen Kur'an'ı kucağıma yaslanarak okurdu. Onu her halükarda okuyacak. Benden uzakta okumak yerine, kucağıma yaslanarak okurdu.

Nida bu tertemiz, yüce manzarayı düşünerek, Rasulullah'ın tatlı bir sesle okuduğunu hayal etti. Başî Âişe'nin kucağında, Âişe eliyle saçlarını okşuyor ve O'nu, kendisiyle bütünleşmiş halde, muhabbetin zirvesinde dinliyordu.

Âişe dedi ki: Keyifli ne vakitler geçirirdik, hatta yıkanırken aynı kaptan yıkanırız. Suyu önce almak için yarışırız ve O'na: "Bana bırak, bana bırak" derdim, O da muhabbet, samimiyet ve şefkat dolu bir şekilde "Sen bana bırak, sen bana bırak" derdi.

Âişe gülümsedi ve şöyle dedi: Bir keresinde O'nunla seyahat etmiştim. Küçük ve zayıftım. Arkadaşlarına: "İlerleyin" dedi. İlerlediler. Sonra "Gel, seninle yarışalım" dedi. O'nunla yarıştım ve O'nu geçtim. Bir zaman sonra büyüdüm ve kilo aldım ilk yarışımı unutmuşum. O'nunla bir seyahate çıktım. Arkadaşlarına: "İlerleyin" dedi. İlerlediler. Ve sonra "Hadi yarışalım" dedi. "Ya Rasulullah" dedim, "Bu haldeyken seninle nasıl yarışabilirim?" "Yaparsın" dedi ve yarıştım, yarışı Rasulullah kazandı. Gülmeye başladı ve "Şimdi ödeştik" dedi.

Nida kendi kendine, "Şadi işteki sorunlarını eve taşıyor" diye düşündü ve sordu:

- Hayatın yükleri, kâfir ve münafıkların Peygamberimize karşı hileleri hayatınızı ve istikrarınızı etkilemiyor muydu?

- Aksine yanıma geldiğinde, sanki tüm sıkıntıları evin eşiğinde bırakırdı. O'ndan sevgi, huzur, sükûnet ve iyi muameleden başka bir şey görmezdim.

- Yani tüm bu şartlara rağmen, O'nunlayken kendini güvende hissediyor muydun?

- Kuşkusuz, bundan öte güven mi olur?

Nida kendi kendine, “Şadi sevincini benimle paylaşmıyor” dedi ve sormaya devam etti:

- Peygamberimiz kendisini sevindiren bir şeyi sizinle paylaşır mıydı?

- Şüphesiz. Mesela bir gün Rasulullah'nın (SAV) yüzünün çizgileri parlayacak şekilde sevinçli bir halde yanıma girdi ve dedi ki: “Gördün mü? Mücezziz az önce Zeyd b.Hârise ile Üsâme İbni Zeyd'e baktı da ‘Bu ayaklar hiç şüphesiz birbirindedir’ dedi.” Yani iz süren bir adamın, yüzlerini görmeden, ayaklarından Zeyd ve oğlu Üsame ile aralarındaki bağı bilmesine şaşırılmış ve sevinmişti. Yüzleri örtülü ve Üsame'nin annesinden dolayı ayakları siyahî, Zeyd'in ise beyaz olmasına rağmen (bilmişti.)

Nida kendi kendine, “Eğer Şadi'yle bir konuda konuşmayı uzatacak olsam sözümü bölüyor ve kısa kesmemi istiyor, çok soru sormamdan sıkılıyor” diyerek sormaya devam etti:

- Peki, Peygamberimiz seni ilgiyle dinler miydi?

- Konuşmamı hiç bölmedi. O'nunla oturup, uzun bir sohbette eşleri hakkında konuşan 11 kadının hikâyesini anlattım. Sonuncuları, hanımına ikramda bulunan Ebu Zer'in hanımıydı. Rasulullah beni bölmeden bitirinceye kadar dinledi ve sevgi dolu bir şekilde dedi ki: Ben de sana Ebu Zer'in Ümmü Zer'e olduğu gibiyim (yani ikram etmede.) Yeni duyduğum bir şeyi öğreninceye kadar O'na sorardım. Mesela, bir keresinde “Hesaba çekilen azap görmüş olur” buyurdu. Bende O'na : “Allah-u Teâlâ ‘Kim kitabı sağından verirse hesabı kolay bir şekilde görülecektir’ [İnşikak 8] diye buyurmuyor mu?” diye sordum. “Hayır, o arzıdır (yaptıklarını ona arz etmek, hatırlatmak, bildirmektir.) Kıyamet günü kim hesaba çekilirse azap görür” diye cevap verdi. Öğrenmeye olan sevgimden çok memnundu. O'na hadislerde bulunan onlarca hatta yüzlerce soru sordum. İlgiyle cevap verir, sorularımın çokluğundan herhangi bir rahatsızlık duyduğunu göstermez, herhangi bir soruyu da hafife almazdı.

Nida kendi kendine, “Şadi benden sıkılmaya ve bana karşı çok çabuk öfkelenmeye başladı. Acı olan ise, işyerindeki kadın meslektaşlarına karşı ilgi ve neşeli bir ruh haliyle davranması” dedi. Nida sormaya devam etti:

- Peygamberimiz siz hata ettiğinizde, öfkelenir miydi?

- Aksine nazikçe öğretirdi. Bir keresinde eşi Safiyye'nin kusurundan söz edince bana: "Öyle bir söz konuştun ki, denize atılsa denizi bulandırır ve kokturdu!" dedi. Allah korkusu ile beni bir işten caydırmaya çalışırdı ve hatalarımdan dolayı beni cezalandırmazdı. Hata edersem yüzünün mimikleri değişirdi ve bu benim de hissiyatımı kuvvetlendirirdi. Böylece O'nun mimiklerini takip eder ve davranışlarımı buna göre değiştirirdim.

- Bağırılmaz mıydı?

- Asla.

Âişe gülümsedi ve şöyle dedi:

- Bir keresinde bana 'Benden razı ya da kızgın olduğun anları biliyorum' dediğinde bende 'Bunu nereden biliyorsun?' diye sordum. O ise şöyle söyledi: "Benden memnun olduğunda 'Muhammed'in Rabbi hakkı için' diye yemin edersin, Benden memnun olmadığında ise: 'İbrahim'in Rabbi hakkı için diye yemin edersin.'" Bende "Evet ya Rasulallah, vallahi öyledir. Ben kızdığım zaman sadece adını söylemem, o kadar." (Yani adını söylemem ama muhabbetin kalbimde yaşamaya devam eder, duruma göre değişmez.)

- Peki, sizi ne kızdırıyordu?

- O'na olan kıskançlığım.

- O'nu kıskanacak ve kendinize tahsis etmek isteyecek kadar çok mu seviyorsunuz!

- Ahlâkı böyleyken O'nu nasıl bu kadar sevmem?! Bir defasında gece kalma sırası bendeydi, geldi ve yanıma uzandı. Sonra benim uyuduğuma kanaat ettiğinde sessizce kalktı, yavaşça ayakkabılarını giydi ve dışarı çıktı. Ben de çabucak giyindim ve başka bir eşinin yanına gidip gitmeyeceğini görmek için onu takip ettim. Meğer birçok arkadaşının defnedildiği Baki mezarlığına gidiyormuş. Geri dönmek istediğinde ben O'ndan önce eve girmek için koştum ki O'nu izlemek için çıktığımı anlamasın. Girdiğinde nefes nefese kaldığımı gördü ve bana sebebini sordu. Önce cevap vermektan kaçındım ama sonra olanı haber verdim. O da, bana Cebrael'in, Allah'ın kendisine Baki ehline istiğfar etmesi emrini haber vermek için geldiğini söyledi. Beni uyandırıp yalnız kalmamdan endişe etmiş ve sessizce çıkmış. Sonra ona, "Mezarları ziyaret edersem ne söyleyeyim?" diye sordum ve bana öğretti.

Nida, Peygamberin Âişe'nin kıskançlığına karşı nasıl bir tutum sergilediğini sormak istedi. Peygamberin helal olan eşleriyle kıyaslanamayacak olan ilişkisine karşılık Şadi'nin kadın meslektaşlarıyla olan durumunu dile getirmeye utandı.

- Peygamber, sizin diğer eşlerine olan kıskançlığını nasıl karşılıyordu?

- Âişe gülümsedi ve şöyle dedi: Bir gün Rasulallah arkadaşlarını evime davet etti. Sonra Peygamberimizin eşi Ümmü Seleme büyük bir tepsiyle yemek getirdi. Peygamberimiz misafirlerine ikram etsin diye getirmişti. Ama ben kıskandım ve elimdeki taşla tepsiyi kırdım.

Nida tam bu arada ağız açık, şaşkın vaziyette: “Rasulullah ne yaptı peki? dedi.

Âişe: İki parçaya ayrılan tepsiyi alıp eliyle birleştirdi -yiyeceği içine koydu- ve arkadaşlarına: “Buyurun yiyin, anneniz kıskandı” dedi. Beni kastediyor. Sonra Rasulallah benden bir tepsi aldı ve onu Ümmü Seleme’ ye gönderdi.

- Yani konu burada kapandı mı?!

- Evet.

- Sizi dövmedi mi?!

- Âişe güldü: Beni dövmek mi?! Peygamberimiz, Allah yolunda cihat etmesi hariç eli ile ne bir kadına ne bir hizmetçiye ne de bir şeye vurmuştur.

Nida kendi kendine, “Kişiliğimin Şadi ile sönükleştiğini hissediyorum, onunla başkalarının yanındayken kendimi zayıf ve özgüvensiz hissediyorum” diye geçirerek şunu sordu:

- Peygamberimizin yanındayken güçlü kişiliğiniz ve şen tabiatınızla hareket edebiliyor muydunuz?

- Âişe gülümsedi: Bir keresinde Peygamberin diğer eşi Sevde evimdeyken bir yemek hazırladım. Rasulallah da o sırada aramızdaydı, ona “Ye!” dedim. “Canım istemiyor, yemeyeceğim” dedi. Ben de: “Ya yersin ya da yüzünü -yemekle- bulalım” dedim. Yemedi, bende yüzünü yemekle buldım. Rasulallah güldü, Sevde de yemekten alıp benim yüzümü buladı, Rasulallah hala gülüyordu.

Nida kendi kendine dedi ki: “Şadi kıskançlığımdan ötürü bana suizan besliyor. Erkek meslektaşlarımla kasten konuşup, onlardan birine duygusal olarak meylettigimi düşünüyor.” Sonra şöyle sordu;

- Peygamberimiz sizin hakkınızda iyi düşünür müydü?

- Evet, münafıklar bana iftira ettiklerinde beni savundu ve “Vallahi ailem hakkında - beni kastediyor- hayırdan başka bir şey bilmiyorum” dedi. Ancak bir ay boyunca benim hakkımda Kur’an’dan bir şey inmesini bekledi. Ama buna rağmen bazılarının dedikleriyle beni incitecek bir soru sormaktan imtina ederdi. Daha sonra bana sormak istediğinde dedi ki: “Ey

Âişe, hakkında bana şöyle şöyle sözler erişti... Eğer sen bu isnatlardan uzak isen, yakında Allah, seni onlardan beri ve uzak tuttuğunu açıklar. Yok, eğer böyle bir günaha yaklaşınsa, Allah'tan af dile ve O'na tevbe et! Çünkü kul, günahını itiraf ve sonra da tevbe edince, Allah da ona af ile muamele eder.” Daha sonra Allah masum olduğumu gösterdi.

Nida kendi kendine, “Hizmetçi izne çıktığında Şadi, normalde kadın hakları ve kadının mağduriyeti hakkında paylaşımlar yapmasına rağmen evde bana yardım etmiyor” diyerek şunu sordu:

- Tabi ki Peygamber'in size ev işlerinde yardım ettiğini düşünmüyorum. Sonuçta O, Allah'ın Rasulü?

- Aksine bana yardımcı olur, namaz vakti girince namaza giderdi.

Nida şaşırıldı ve Peygamberimizi ev işlerinde eşine, mütevazı ve şefkatli bir şekilde yardım ederken düşündü. Nida kendi kendine, “Şadi son zamanlarda sigara içmeye başladı. Küçük şeyler beni tahrik eder oldu; neden insanlara karşı bakımlı olduğu gibi bana karşı da olmuyor? Şunu sordu:

- Peygamberimiz size karşı bakımlı mıydı? İnsanların yanında olduğu gibi sizin yanınızda da kokusuna dikkat eder miydi?

- Evine girdiğinde misvak kullanırdı ki misvağın ağzındaki güzel kokusunu hissedeyim.

Nida böyle bir sahneye şaşırıldı: Bir adam evine giriyor ve bugün erkeklerin bir mülakat ya da önemli bir kişiyle görüşmek için hazırlandıkları gibi hazırlanıyor.

Nida kendi kendine, “Şadi'nin yokluğunu tercih eder oldum” dedi ve sordu:

- Peygamberimize çok bağlı olduğunuz açık, sizden uzak olmasına dayanamadığımız bir noktaya geldiniz mi?

- Gecelerden biriydi, dedi ki: “Âişe izin ver, bu gece Rabbime ibadet edeyim.” Dedim ki: “Vallahi senin yakınında olmayı seviyorum ve senin hoşuna gidene de seviyorum.” Kalktı temizlendi sonra namaza durdu.

Nida, kendi kendine dedi ki: “Şadi insanların karşısına iyiliksever ve sıcak bir şekilde çıkıyor. Ancak bu iyilikseverlik benimle kayboluyor, bunu da stresli olduğu ve hayat meşgalesinin çok olduğunu öne sürerek açıklıyor.” Sormaya devam etti:

- Peygamberimiz size, insanlara davrandığı gibi davranıyor muydu?

- Daha da iyi! Çünkü O (SAV), “Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanınızım” derdi. Eşlere karşı muameleyi iyilikseverliğin kriteri saymıştı.

Nida kendi kendine: “Şadi’nin özel hayatıyla ilgili bilinmesinin ona çok zarar vereceği bazı yönleri var ki bunları konuşmaya utanırım” dedi. Ve sordu:

- Bu soru için affedersiniz ama Peygamberimizin hayatında, kimsenin bilmesini istemeyeceğiniz bir yönü var mıydı?

- Aksine O’nun hayatının tamamı şeffaftı. İşte ben tüm ayrıntılarıyla onu insanlara anlatıyorum. Hatta insanların karı-koca ilişkisinde bilmeleri gerekli olanları da anlatıyorum. O’nun ahlâkı Kur’an iken hayatından neyi gizleyeyim?! Kur’an’da edep ve ahlâkla ilgili her ne varsa Muhammed’de (SAV) onu gördüm, dışı ne ise içi de o idi. İnsanlara olduğu gibi bana karşı da nazikti, O’nun kahkaha ile güldüğünü görmedim, ancak tebessüm ederdi.

Nida içinden şöyle dedi: “Şadi bende saygınlığını yitirdiği için karı-koca olarak ilişkimizden tiksiniyorsunuz, ayıp bir şey yapıyor gibi hissediyorum.” Sormaya devam etti:

- Bu soru için özür dilerim, siz, insanların karı-koca ilişkilerinde bilmeleri gerekli olanı söylemekten rahatsız olmadığınızı ifade ettiniz. Yani, özel hayatınızda herhangi bir sıkıntı, kusur hissetmediniz mi?

- Hayır, kesinlikle. İslam’da eşler arasındaki yakın ilişki Allah’a yakın olmak demektir, eşler bu ilişkiden sevap kazanırlar. Bunu da bana Rasulullah (SAV) öğretti. Aişe devam etti: aynı zamanda münafıklar İfk hadisesinde bana iftira ettiklerinde Allah’ın beni ve benim gibi mümin kadınları Nur suresinde nasıl anlattığını biliyor musunuz? Allah bizleri “gafilat” olarak tanımladı. “Gafilat “ne demek biliyor musunuz? Masumluğumuzun ve aslımızın temiz olmasından dolayı aklımıza kötü ve haram ilişkilerin gelmemesidir. Hatta Resulullah ve babamın Ebu Bekir’in defnedildikleri evime girdiğimde dış elbisemi çıkarır ve “Onlar benim eşim ve babam “derdim. Sonra Ömer (ra) onların yanına defnedildiğinde, Vallahi, Ömer’den hayâ ederek girdiğimden dış elbisem üzerimde kalırdı.

Nida, dengeli ve harika bir şekilde terbiye edilmiş bir şahsiyetin önünde olduğunu anladı. Bununla birlikte İslam’da cinsellik kavramının, çağdaş maddeciliğin gölgesindeki anlamından tamamen farklı olduğunu idrak etti.

Aişe devam etti: Rasulullah eşler arası ilişki hakkında edeple insanların öğrenmesi için konuşurdu. Helal olanı konuşmaktan çekinmezdi. Ama yine de kendisi kadınlarla bu konuda ayrıntıya girmekten hayâ ederdi. Bir gün bir kadın yanıma Ona hayızdan nasıl temizleneceğini sordu ve Peygamberimiz nasıl temizleneceğini anlatarak şöyle dedi: “Üzerine misk sürülmüş bir pamuk parçası alarak bununla temizlen.” Kadın: “Bununla nasıl temizleneyim?” dedi. “Onunla temizlen” dedi. Kadın “Nasıl?” dedi. Bunun üzerine dedi ki: “Subhanallah! Temizlen işte! Rasulullah ona, “Kanının çıktığı yere koy demeye utandı.” Sonra kadını bana doğru çektim ve ona dedim ki: “ Kanının izini takip et”.

Nida kendi kendine , “Şadi zaafılarını bana göstermekten çekiniyor hatta zayıf yönlerini ortaya çıkararak bir şeyle yüzyüze gelse hıncını benden çıkarıyor, diye düşünerek şunu sordu:

- Rasulullah önünüzde zayıflığını göstermekten kaçınıyor muydu?

- Aksine Resulullah (SAV) ölüm hastalığına tutulduğu zaman eşlerinden, benim evimde hastalığını geçirmek için müsaade istedi. Burada Aişe'nin sesi titremeye başladı, zorlukla nefesini topladı, sonra devam etti: Resulullah (SAV) evimde göğsüme dayanmış olarak kucağımda vefat etti. Kardeşim Abdurahman B. Ebi Bekir vefatından önce elinde bir misvakla yanıma girmişti. Sonra Rasulullah ona baktı, ben de misvak kullanmak istediğini hissettim. Misvağı aldım yumuşattım ve onun için hazırladım, sonra peygamberimize verdim. Gördüğüm en güzel şekilde misvak yaptı. Sonra misvağı bana uzatmaya çalıştı ve eli düştü. Ona Cebrail'in ettiği şekilde dua etmeye başladım. Hastalandığında da bu duayı ederdi ancak bu hastalığında etmemişti. Sonra gökyüzüne baktı ve “Refik-âlâ” (en yüce dosta) diyerek ruhunu teslim etti. Dünyadaki son gününde (misvağı dişleriyle yumuşattığımdan) tükürüğümle tükürüğünü bir araya getiren Allah'a hamd olsun.

- Yanında defnedilmeyi vasiyet ettiniz mi?

- Bunu istedim ama sonra Ömer'i kendime tercih ettim. Ömer hançerlendiğinde ben ağlarken yanıma geldiler ve bana: “Ömer bin Hattab arkadaşlarıyla birlikte gömülmek için sizden izin istiyor” denildi. Yani eşim Rasulullah ve babam Ebu Bekir'e. Dedim ki: Vallahi bunu kendim için istiyordum, bugün ise onu kendime tercih ediyorum.

Nida kendi kendine, “Artık Şadi'nin ilgi alanlarıyla ilgilenmiyorum, her işte ona kasıtlı olarak muhalefet eder oldum, hiçbir şeyde ona benzemek istemiyorum” dedi ve sordu:

- Eşiniz Rasulullah'ı özleyiyor musunuz?

- O benim içimde yaşıyor, O'nun hakkında; O'nun kelimelerini, davranışlarını, sakinliğini, yüzünün ayrıntılarını konuşarak O'nun hatırasını canlı tutuyorum. O'nun ilim ve hikmetiyle beslendim, O'nun ilmini ve hayatının ayrıntılarını aktardığımda ciğerlerimde O'nun temiz nefesini hissediyorum. O'nunla evliliğim sayesinde müminlerin tamamının annesi oldum. Kendi rahminden doğurmasam da -Kıyamet gününe kadar- binlerce Müslüman beni sevip benden razı oluyorlar, onlara miras bıraktığım nur ile yürüyorlar. Şimdi ise tek büyük gayem sevdiğimle yeniden cennette buluşmak. O'nun yaptığı gibi yapıyorum. İnsanların en cömertiydi ve ben O'nun ve babamın izinden yürüyorum. Bir zamanlar Peygamberimizden daha fazla nafaka talep ederken, şimdi ben infak ediyorum ve neredeyse kendime bir şey bırakmıyorum. Rasulullah buyurdu ki: "Amellerin Allah'a en sevimli olanı az da olsa devamlı olanıdır." (Müslim) Ben şimdi bir işe başladığımda ona tutunur ve onu yapmaya devam ederim.

Nida kendi kendine," psikiyatrist olmama rağmen, ruh halim Şadi ile iyi değil" dedi. Nida, Aişe'ye kendi ruh haliyle onunkini kıyaslaması için sormaya utandı. Bu müthiş kişiliği görmüşken komik bir soru olacaktı.

Yeğeni Urve b. Zübeyr O'nun hakkında dedi ki: Aişe'ye eşlik ettim Kur'an'ı, farzı, helali, haramı, şiiri, Arap tarihini, neseb ilmini, fikhı, tıbbı ondan daha iyi bilen kimseyi görmedim." Bir gün ona dedim ki: "Teyze tıp sana nasıl öğretildi?" Dedi ki: "Hastalanıyordum ve bana tedavi yöntemi reçete ediliyordu. Bir başkası hastalanır ve ona da tedavi reçetesi yazılırdı, insanların birbirlerine tedavi yöntemlerini söylediklerini duyar ve onları ezberlerdim."

Görüşme sona erdi. Nida bitirdiğinde saat gecenin 1'i olmuştu, farkında olmadan siyer sayfaları arasında peş peşe saatler geçirmişti. Şaşkına dönmüş bir vaziyette kitabı kapattı. Küçük bir odayı, bu şekilde binlerce güzel hatıra ve olayla canlandıran nasıl bir peygamberdi?! Bir genç kızdan, bu güçlü, sevecen, dengeli, özgüvenli ve uyumlu karakteri inşa eden nasıl bir peygamberdi.

Nida kitabı kapattı çalışma odasından çıkıp, evin geniş koridorlarına doğru ilerledi. Üzerindeki lüks monta rağmen üşüdüğünü hissetti, bayadır evdeki ısıtıcı arızalıydı. Çünkü Şadi, Nida'nın kendi parasından ödeyeceğini umarak yakıtı ödememişti. Nida da, onun arzularını görmezden geliyor çünkü onun bunu istediğini hissediyordu. Nida mutfığa geçti, masaya göz attı. Şadi'nin kendi kendine yediğini ve ona getirmediği yemeğin kalanları vardı. Yatak odasına geldi, bilezik hala masada, Şadi'nin onu tamir ettirmesini bekliyordu. Şadi elinde telefonu, horlayarak uyudu. Nida yatağa uzandı, görüşmenin bitmemiş olmasını diledi. Çünkü oda Aişe'nin yaşadığı gibi anlatılanları yaşamıştı.

İste bu, Nidanın hikâyesi... Bugün birçok kadını temsil eden bir hikâye. Bu hikâyeyi bir grup kız ve erkek kardeşimizin önüne koyunca içlerinden biri şöyle dedi:” Uzun bir süredir aile danışmanlığı yapıyorum ve size şunu diyebilirim: Anlattığınız 23 problem bugün çiftlerin sorunlarında gördüklerimi özetliyor.” İlginç olan ise kardeşlerim, kadının rahatlığını elinden alan ve mutluluğunu çalan onurunu beş para eden çağdaş maddeci cahiliyye genç yaşta evliliklerinden dolayı, Peygamberimizin Aişe ile evliliğine dair şüphe uyandırıyor. İnsan, pisin temize saldırmasına; başarısızlığın suçunu başarıdan çıkarılmasına hayret ediyor. İlginç olan, biz Müslümanların en güzel en başarılı evliliğini “şüpheli” kabul etmemiz. Onu “şüpheliler” hanesine ekliyor sonra da savunuyoruz. En başta şunu sormamız gerekirdi: Sorun tam olarak neredeyse ona cevap verelim? Siz Ey İtiraz Edenler! Hangi hakla bizim sizin standartlarınızı kabul ettiğimizi varsayıyorsunuz? Garip olan, askeri olarak bizi her türlü çirkin yolla zarara uğratan düşmanın, psikolojik olarak bizi yenmesine zihinlerimizi ve ruhlarımızı işgal etmesine izin vermemiz... Bize ne oluyor da, dinimizi, tarihimizi ve peygamberimizin sünnetini düşmanlarımızın kriterlerine göre yargılıyoruz? Dininizle ilgili bir şeyin şüpheli olarak sınıflandırmasını kabul ettiğinizde savaşın yarısını kaybetmişsinizdir. Onu düşmanınızın kriteriyle savunmaya çalıştığınızda diğer yarısını da kaybettiniz demektir.

Aişe, Peygamberimizle küçük yaşta evlendi ve Peygamberimiz onda bulunan tüm özellikler için emek verdi. Onda dengeli, huzurlu, güçlü, özgüvenli, imanlı, hoşnut ve İstikamet üzere olan en güzel kadın psikolojisini meydana getirdi. Küçüklüğünden itibaren onu ilimle ve dengeli bir kişilikle donattı. Ondandır da Allah Aişe'nin ömrünü uzattı ve din gününe kadar âlemlere ilim yayan bir ışık olarak kalmaya devam etti. Bu hikâyeyi hedeflerimiz arasında günümüzde ve şartlarımızda küçük kızların evlendirilmeleri tartışması peygamberimizin Aişe ile küçük yaşta evlenmesi konusunu ele almak ve bu evlilik üzerine şüphe oluşturanlara verilen cevapları sunmak yok. Aksine, Aişe'nin nübüvvet evinde edindiği psikolojik kazanım kısmına ve gördüğü muameleye ışık tutmak istedi ki modern cahiliyenin kadına ve psikolojisine kasteden borazanlarının hakikatini görelim sonra kalkıp Muhammed ve Aişe'nin kıssasındaki en güzel örneğe dil uzatıp, saldırıyorlar. Peygamberimizin Ayşe ile evliliği, sapkın milletlere karşı övündüğümüz bir gurur kaynağıdır. Onunla insanlığı cehaletten kurtarır, delaletten hidayete çıkmalarına vesile oluruz, aileler ve toplumdaki modern cahiliyenin izlerini sileriz. Allah'tan, aile hayatımızı, Resulullah'ın Aişe ile hayatı gibi kılmasını dilerim.

Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun.